

k 20. listu Novic. 1860.

 Kdor želi, kako oznanilo v oglasniku natisniti in Novicam pridjati, plača za vsako verstico s takimi čerkami kakor je ta opomba natisnjena, 7 kr., ako oznanilo le enkrat natisniti dá; dvakrat 9 kr., trikrat pa 11 kr. — Večji čerke bodo po prostoru ki ga potrebujejo, prerajane. Za vsakkratni natis je še 30 kr. za kolek (štempel) plačati.

(48)

(1)

Izpisek

iz zapisnika seje kupčijske in obertniške zbornice za krajnsko deželo v Ljubljani 27. dne aprila 1860.

Pod predsedništvom zborniškega predsednika gospoda L. K. Lukman-a in v pričo c. k. deželnega svetovavca gosp. Antona Lašan-a, kakor c. k. ministerialnega komisarja.

Pričijoči so bili: predsednikov namestnik gosp. Anton Samasa in pa naslednji odborniki zbornice, namreč gospodje: Blaznik, Holcer, Karinger, Krisper, Kordin, Mally, Potočnik Tomaž, Souvan in Schventner.

1. Tajnik je prebral zapisnik poslednje zborniške seje, kateri je bil skoz in skoz poterjen in podpisan.

2. C. k. okrajna gosposka v Mokronogu je zbornici razodela, da je soseska v Trebeljevem dovoljenje prejela, somenj za živino in drugo kramarsko blago vsako prvo saboto po veliki noči, imeti.

To dovoljenje sejma je bilo v zapisnik sejmov vpisano.

3. Dopis vis. ces. kr. deželnega vladarstva v Ljubljani, s katerim je bila zbornici prošnja Jožefa Jenko-ta iz Litije zastran spregleda učilnih in službinih let in za dovoljenje naprave v Litii z mnogoverstnim blagom kupčevati.

Zbornica je sklenila in nasvetovala omenjeno prošnjo uslišati in dovoliti, da naj prosivec napravi zaproseno mnogoverstno kupčijo.

4. C. k. velika colnija in veliki ured dohodnije sta zbornici poslala novo, po colni teži in avstrijski veljavi uredjeno tarifo za prisežene fakine c. k. velike colnije, v posvetovanje.

To tarifo je zbornica v natanki pregled in posvet vzela, in se je popolnoma prepričala, da je za naše fakine kakor nalašč napravljena.

5. C. k. deželna kakor kupčijska sodnija v Ljubljani je naznanila, da je po prošnji gospé Katarine Vučer-jeve iz Ljubljane za obstanek špecerijske kupčije in kovanine nje rajncega moža gospoda Franc Mihaela Vučar-ja, protokoliranje firme: „Janez Evang. Vučer;“ potem protokoliranje, od gospé Katarine Vučer-jeve svojemu sinu gosp. Viktor Vučer-ju prepušena firma dopušena, in tudi v kupčijski zapisnik vpisana bila.

Omenjeno protokoliranje firme, kakor tudi protokoliranje prokure, ki jo je gospa Katarina Vučer-jeva svojemu sinu Viktor Vučer-ju prepustila, ste bile v zapisnik firm pri kupčijski zbornici vpisane.

6. Ravno ta gori imenovana sodnija je zbornici na znanje dala, da je po smerti tukajšnjega kupca

gospoda Andreja Malner-ja, skupšina ali družbina firma: „Malner in Majer“ za kupčijo s suknom in blagom na vatel v Ljubljani, kakor tudi družbina pogodba od 17. dne januarja 1859 v sodnem kupčijskem zapisniku, nehala; dalje protokoliranje firme: „J. C. Majer“ za obstanek kupčije J. C. Majer-jeve v Ljubljani s suknom in blagom na vatel kupčevati; poslednjič pa protokoliranje firme, ki jo je omenjeni gospod Majer svoji ženi gospé Joani Majer-jevi prepustil, dovoljeno in v sodniški zapisnik firm zapisano.

Omenjeno zbrisanje iz firmskih bukev in protokoliranje je bilo v vednost vzeto in v zapisnik firm zapisano.

7. Ravno ta sonija je zbornici razglasila, da bo gospa Marija Malner-jeva, vdova rajncega Andreja Malner-ja, kupca v Ljubljani, njegovo kupčijo sukna in družega blaga na vatel na svojo rajtengo po dozdajni firmi: „Andrej Malner“ prevzela, in naprej peljala, kar je bilo tudi v kupčijski zapisnik vpisano.

Je bilo v vednost vzeto, in v zborniški zapisnik firm zaznamenovano.

8. Tudi imenovana sodnija je kupčijski zbornici naznanila, da je tukaj protokolirani kupec gosp. Žiga Schneider svoje plačila ustavil in se misli po svojem premoženji s svojimi upniki za koliko toliko pogoditi.

Je bilo v vednost vzeto in bo v zapisnik firm zapisano.

9. Vis. c. k. deželno vladarstvo je zbornici po razglasu vis. c. k. denarstvenega ministerstva od 31. dne marca 1860, štev. 17649, razodelo, da je zopetna volitev zborniških odbornikov za tekoče leto 1860 spet poterjena.

Je bilo v vednost vzeto.

10. Vodstvo bolnišnice kupčijskih društvenikov prosi, da bi se pri napravi statutom za skupšino ljubljanskih kupcov, na obstoj omenjenih društvenikov koliko toliko tudi gledalo in nasvetuje, da bi se ta institut z napravljeno skupšino združil.

Ker ima bolnišnica kupčijskih društvenikov že lep zaklad premoženja in k svojim kupčijskim društvenikom tudi apotekarske pomočnike prišteva, tako bi bilo po mislih zbornice prav, da bi se v blagor imenovanega društva, samostojnost njegova obdržala. Drugač se bo pri osnovi kupčijske skupšine omenjeno vodstvo zastran skupšine kako in kaj po svojem mnenji samo potegnilo.

Kupčijska in obertniška zbornica na Krajskim. V Ljubljani 27. dan aprila 1860.

L. K. Lukman,
predsednik.

Obéh pravic **Dr. A. Uranič,**
tajnik.

(49)

O z n a n i l o.

N a c e O m e j c, košanc v Poljanah nad Loko, ima v Polhovim gracu škerlalom (Schifferbruch). Škerle ali ploše imenovaniga loma so prav dobre za strehe. Kdor jih potrebuje, naj se pismeno ali osebno pri njemu oglasi.

(50)

O d g o v o r

gospodu Joksimu Noviću.

U 25. broju „Srbskog Dnevnika“ daje gosp. Joksime Nović na znanje ovo:

Osvjedočio sam se, da je g. Karl Hinc, kniž. novosadski, ne samo bez moga znanja i dopuštenja, nego i zadržavši moje egsemplare, koje mi je po ugovoru morao poslati, preko roka pune tri nedelje — samovoljno sa mojim „Lazaricama“ glavnim licama našega naroda dosagjivao i prosijao. To javljam zeto, da je sve neistinito, gdje ja nijesam svojeručno podpisan.

U N. Sadu 26. ožujka 1860.

Ja dolepodpisani isključetelan sam pritežatelj pomenute „Lazarice“, a da je tako, može se vsaki uveriti iz kontrakta, koi se u originalu u mojoj knižari nalazi.

Po glasu ovog kontrakta kupio sam pomenuto dielo za 200 for. a. vr., i to pod uslovijem, da svako izdanje moje bude. Od onog doba, od kako je g. J. Nović njegovo dielo meni prodao, prestalo je njegovo pravo pritežanja. Potome kao pritežatelj dela, mogao sam egsemplare ma kome počestvovati, a da i neistem dozvoljenje od g. J. Novića. I ovo počestvovanje nije „dosagjivanje“ niti „prosijačenje“, jer su ti egsemplari podnešeni visokim licama sa njovom visokom stepenu shodnom učtivošću, bez ikakve misli i namjere za nagradu; a da je tako, može se kod mene svaki živim očima uveriti. Vara se dakle g. Nović, kada učtivo podnošenje sa „prosijačenjem“ bezosnovno meša. U sledstvu tog neumjestio je i to primjećanje g. J. Novića, „da je sve neistinito“, gde on svojom rukom podpisan nije, jer mi nije g. J. Novića podpis nuždan na moju sobstvenost, dogod sam pisati umem, i tako nisam ni trebao ime pomenutog gospodina u voprosnoj stvari.

Što se tiče tužbe g. J. Novića, da sam mu tek posle tri nedelje njegove egsemplare poslao, tome je uzrok, da se knjige predbrojnica po azbučnom redu šilju i na „Vukovar“, obitaliste sačinitelja, docnije je došao red; a izvanredno mu šiljati nije bilo podoba, budući kako je dielo gotovo bilo, objavilo se odma u novinama, pa je i samom g. J. Noviću poznato bilo, te je mogao kad mu se god dopadalo, iz knižare svoje egsemplare odneti, ili po nji poručiti.

Da bi ovako nepravedno napadanje, umaljivanje još novog srbski izdavatelja, i pobijatelja cene voprosnog dela po zaslugi javnosti predano bilo, to dajem ujedno napadanje g. J. Novića i moj odgovor u svima slavenskim novinama štampati, baš da bi me to i 200 for. stalo, to jest još jedanput toliko, koliko je pomenuti gospodin za rukopis „Lazarice“ od mene dobio; osim toga pak za nanešenu mi česti javnu uvredu obtužicu g. J. Novića ujedno i kod dotičnog suda.

Naposledku, da se g. Nović i sav svet još uveri, da sam pritežatelj isključitelni „Lazarica“, i da mi nije karakteristika „prosijačenje“, no raz-

(1)

prostiranje književno, to ovim pozivam sve učitelje, da mi na znanje dadu, koliko komadi „Lazarica“ potrebuju za dobro učeću se decu, i odma će im se knjiga bezplatno izdati.

U Novom Sadu 15. aprila 1860.

Dragutin Hinc,
knižar.

(46)

(2)

Soeben hat die Presse verlassen und ist vorrätig in Laibach bei Georg Lercher:

Fessler, Prof. Dr. Jos. Der Kirchenbann
und seine Folgen. geh. 2. verbesserte Auflage.
Preis 50 Nkr., mit Kreuzband pr. Post 60 Nkr.

Der geschätzte Verfasser hat in dieser Schrift die Folgen des Kirchenbannes in seiner ganzen Tragweite dargelegt, aller Augen sind gegenwärtig auf Rom gerichtet, mit Spannung sieht man dem grossen Ereignisse entgegen, welches von dort uns vorbereitet wird. In allen Schichten der Bevölkerung gibt sich das regste Interesse für die Sache des heil. Vaters kund, obige Schrift sei daher allen Anhängern der katholischen Kirche auf das Wärmste empfohlen.

Wien, den 2. April 1860.

C. Gerold's Sohn.

(40)

(2)

Prodaja kislih vod iz rudninskih studencov.

Podpisani je dobio te dni raznih kislih vod iz rudninskih studencov letošnje nataka, namreč: iz Rogatca, Gleichenberga, Konstantinovega studenca, potem iz Seltersa, Marijanske kopele, Kriškega studenca, Zaječie in Pilnaera, ki se frišne v štacuni pred mostom prodajajo pri

J. Weidlich-u

poprej pri

Lenart Vogov-u.

(45)

(3)

Prodaja malenske priprave.

Okoli 15. dne prihodnjega mesca maja tekega leta se bo malen za žito na 6 tečajev s stopami vred, ki stoji na Kerki nasproti fužinski fabriki v Dvoru poleg Žuženberga, dal podreti, in vsa njegova še dobra in koristna priprava bo prodana, kakor na priliko:

Lesene vodne kolese, vretena, sijalnice (močnice), železne preslice, tečaji; razun teh reči bo tudi nekoliko še dobrih malo zguljenih malenskih belih in černih kamnov prodanih.

Kdor od omenjenih reči koliko toliko kupiti želi, je povabljen, naj jih pride na Fužine pogledat; porok smo mu, da mu bo veliko malenskega orodja všeč, in ga bo gotovo tudi po ceni dobil.

Na Fužinah na sv. Jurja dan 1860.